

mindre godt udført eller gaae istaae, fordi den fornødne Sum ikke var bleven bevilget. Bliver der altsaa opstillet en Sum, saa maa den naturligtvís være saa rundelig, at der er noget Klækkeligt at løbe paa, eller ogsaa maa den betragtes som noget aldeles Omtrentligt, der, jeg vil ikke sige gribes ganske ud af Lysten, men dog ikke kan være baseret paa noget saa solidt Fundament, som ellers finder Sted ved Overflag. Det forekommer mig altsaa, at det, efter hvad der foreligger, ikke ved denne Leilighed vil være ganske nødvendigt at fordrø nogen bestemt Sum betegnet.

Scherning: Den sidste ærede Taler har nok ikke rigtig forstaaet, hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Fenger) meente ved Begrændsningen af Summen; han meente egentlig, saavidt jeg forstod ham, ikke dermed en absolut Begrændsning af Summen paa den Maade, at denne ikke skulde kunne overskrides, men blot, at Begrændsningen skulde være et Tegn paa, at denne Lov ikke for bestandig opslugte det øresundste Administrationsfond, et Beviis for, at dette Fond ligesom hidtil vedbliver at høre ind under Finantsloven. Der er desuden en anden Ting, som man maa lægge Mærke til ved dette Lovforflag. Derfom jeg nemlig ikke tager feil af Bilagene til det, vil der ogsaa som Følge af Telegraphlinien komme aarlige Udgifter, som billigtvís ogsaa maae udredes af dette Fond, og det er vistnok en meget nyttig og forstaaelig Anvendelse af dette Fond, da det er et europæisk Foretagende, men der maa dog gives et Slags Begrændsning heraf; om den ogsaa bliver temmelig foreløbig og rundelig, saa troer jeg dog, det er gavnligt, at den gives, og jeg troer altsaa, det vil være nyttigt, naar Loven faaer en saadan Formforandring; thi som en Formforandring betragter jeg den kun. Jeg tænker mig nemlig, at den første Deel af dette Foretagende netop vil blive den vanskeligste Deel deraf, nemlig at tilvejebringe en Telegraphlinie over Bellet; naar det er lykkedes, saa er det Øvrige let. Men skulde denne Deel

af Foretagendet koste den hele Sum, saa vilde man jo paa ingen Maade misbillige, at der til den øvrige Deel af Linien, som ligger saa fuldkommen indenfor Beregningens Grændser, blev anvendt det Fornødne, for at gjøre det nyttigt, der allerede var iværksat. Vi have jo flere Gange seet, at Bevillinger paa den Maade ere blevne overfærdne. Enhver Bevilling indeholder jo to Ting, Formaalet i Tingen og Bevillingen i Penge; naar Formaalet i Tingen, der jo maa ansees for det Vigtige, er naaet i en væsentlig Grad ved, at der allerede er gjort en vis Anstrængelse, men der, for at naae Grundlaget for den hele Bevilling, er Noget tilbage, hvis Udførelse gaaer ud over Pengebegrændsningen, saa seer man jo altid Finantsministeren eller Ministre i det Hele taget lægge deres Ansvarlighed imellem og bevilge de øvrige fornødne Pengemidler for at faae Sagen fuldbyrdet. Naar de derimod erkjende, at Maalet ikke kan naaes, saa vige de tilbage, saa søge de itide at vække deres Ansvarlighed. Jeg troer altsaa, at den Formforandring, som den ærede 9de Kjøbenhavnske Rigsdagsmand har foreslaaet, er ganske simpel og naturlig og ikke vil lægge Foretagendet Hindringer i veien, dersom det ellers nogenlunde ligger indenfor Rimelighedens Grændser.

Sørensen: Den Dplysning, som det forekommer mig, man her mangler, er, om Administrationsfondet ved Sunds og Strømtoldvæsenet i Helsingør kan undværes, uden at savnes paa andet Sted. I det Dieblis, hele Fondet medgaaer til Telegraphanlaget, hvad er der saa til Administrationsomkostninger? Det er der aldeles ingen Dplysning given om. Skulde altsaa det Par Hundredestusinde Daler mangle til saadan Anvendelse, saa maatte de jo tages et andet Sted fra, og da af Statskassen. For det Andet mangler der Dplysning, om Formaalet er et Statsformaal, et Formaal, som Udlandet og Udlandets Skibsfart igennem Sundet virkelig med Rimelighed kan fordrø efter Tidens Fremmskridt.